

τιωτικός οργανισμός μη προκατακλυσματικός, εις έκαστον ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικῆν ἀναλογουσιν ἑφεδρῶν τρεῖς, τέσσαρες ἢ καὶ πέντε, ἑτοιμοὶ πρὸς ἐκστράτειάν ἐν διαστήματι ἡμερῶν τινῶν ἢ τὸ πολὺ ἐβδομάδων. Παρ' ἡμῶν δὲ κατὰ μοναδικὴν ἐξαιρέσιν εἰς δύο μονίμους στρατιώτας ἀναλογεῖ εἰς μόνον ἐν ἑφεδρείᾳ ἢ μᾶλλον ἐν καταστήτῳ, πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ ὁποῦ ἀπαιτοῦνται ἀληθεῖς ἀνασκευαί, καὶ ὑπὲρ οὗ οὔτε ὄπλον, οὔτε φυσέκιον, οὔτε ἔνδυμα, οὔτε ἄρτος ὑπάρχει ἐν ταῖς ἀποθήκαις.

Τὸ πρόβλημα, τὸ ὁποῖον πρὸ εἰκοσαετίας ἤδη ἀπασχολεῖ πάντα τὰ λοιπὰ κράτη, εἶναι πῶς δι' ἐλαχίστης δαπάνης καὶ δι' ἐλαχίστου μονίμου στρατοῦ νὰ δύνανται ἐν ὥρᾳ ἀνάγκης νὰ ἔχωσιν ἐτοιμοπόλεμον τὸν μέγιστον κατὰ τὰ μέσα ἐκάστου στρατόν. Τὸ πρόβλημα τοῦτο ἔλυσε ἐκάστον τῶν ἔθνων τούτων κατὰ τὴν ἀνωτέρω παραθεθεῖσαν ἀναλογίαν. Μόνη δὲ ἡ Ἑλλάς φαίνεται ἀόκνως ἐπιδιώξασα καὶ καταρθώσασα τὸ ἐναντίον, πῶς δηλ. διὰ τοῦ σχετικῶς μεγίστου προϋπολογισμοῦ καὶ πλείστου μονίμου στρατοῦ νὰ μὴ ἔχη ἀπολύτως τίποτε ἐν ὥρᾳ ἀνάγκης.

Ἀφίνοντες κατὰ μέρος πᾶν αἰσθημα καὶ μόνη τὴν σοφίαν τῶν ἀριθμῶν ἔχοντες ὑπ' ὄψιν νομίζομεν, ὅτι καθῆκον παντὸς μὴ θεωροῦντος τὸν πατριωτισμὸν ὡς βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα, ἦναι νὰ γνωμοδοτήσῃ τὸ ἐξῆς: νὰ μένωμεν ἡσυχοὶ ὡς λίμνη ἐν ὥρᾳ νηνεμίας; ἀλλαλοὶ ὡς οἱ ἐν αὐτῇ ἰχθύες; ν' ἀφίσωμεν ἐπὶ τοῦ παρόντος κατὰ μέρος καὶ ἔθνοφυλακὰς καὶ γενικοὺς ἐξοπλισμοὺς καὶ ἐκτάκτους παρασκευάς. Ἀντὶ δὲ πάντων τούτων νὰ παραδεχθῶμεν ὅσον τάχιστα ἕνα οἶονδῆποτε ἐκ τῶν συγχρόνων στρατιωτικῶν ὀργανισμῶν τῶν ἄλλων κρατῶν, δι' οὗ ν' ἀπολαύσωμεν καὶ ἡμεῖς ὅσους στρατιώτας καὶ ὅσα ἐφόδια ἀναλογουσιν ἐν ὥρᾳ ἀνάγκης εἰς κράτος ἔχον πληθυσμὸν ἐνὸς καὶ ἡμίσεος καὶ προϋπολογισμὸν τεσσαράκοντα ἑκατομμυρίων.

Πρὸς εὐδῶσιν τοῦ τοιοῦτου σχεδίου, νομίζομεν ὅτι πρῶτον ἔργον τῆς προσεχούς συνόδου τῆς Βουλῆς πρέπει νὰ ἦναι ἡ ψήφισις τοῦ κατωτέρω νόμου:

«Ἐφ' ὅσον διαρκουσὶν αἱ κρίσιμοι περιστάσεις τῆς Ἀνατολῆς ὁ προϋπολογισμὸς τῆς Ἑλλάδος θέλει δαπανῶνται ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος».

Θ.

Ἀφοῦ ἡ ἡμετέρα κυβέρνησις φαίνεται κλίνασα ὀριστικῶς ὑπὲρ τῶν πολεμικῶν παρασκευῶν, νομίζομεν ὅτι πρὸς ἐξευμένισιν καὶ καθησύχασιν τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Γαλλίας καλὸν ἦθελεν εἶναι νὰ μεταδοθῇ εἰς τὰς κυβερ-

νήσεις αὐτῶν ἐπίσημος διαβεβαίωσις, ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἰδέᾳ δὲν περιλαμβάνεται οὔτε ἡ Σικελία καὶ ἡ Παρθενόπη, οὔτε αἱ Φωκαϊκαὶ ἀποικίαι καὶ ἡ Μασσαλία.

* *

Ἄδίκως νομίζομεν ἐφαμερίδες τινές, προεξαρχούσης τῆς «Ἔφρας», ἐπετέθησαν κατὰ τοῦ Ὑπουργείου διὰ τὴν ἀθρόαν ἀπονομὴν εἰκοσιεπτὰ παρασῆμων εἰς βουλευτάς. Ἀληθές εἶναι ὅτι εἰς τινὰς τούτων, πέντε ἢ ἐξ τὸ πολὺ, ἦτο τὸ παράσημον περιττόν. Εἰς τοὺς λοιποὺς ὅμως παρασημοφορηθέντας φίλους τῆς Κυβερνήσεως διακριτικὸν σημεῖον ἐπὶ τοῦ στήθους ἦτο ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖον, ἵνα μὴ ὑπολαμβάνωνται ἐν τοῖς βασιλικαῖς χοροῖς ἐκ τοῦ σχήματος καὶ τῶν τρόπων ὡς ὑπηρεταί, κινδυνεύοντες ν' ἀκούσωσιν ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν «Φίλε μου, ἔνα ποτήρι κερὸ».

* *

Ἐρωτήσαντες εἰδήμονα ἀξιωματικὸν περὶ τῶν ἵππων τῶν τεσσάρων ἡμῶν ἰλῶν, ἐλάβομεν παρ' αὐτοῦ τὴν ἀκόλουθον ἀπάντησιν «Οἱ πλείστοι αὐτῶν ἀντὶ τετραπόδων εἶναι τρίποδες, καταλληλότεροι πρὸς ἐπίβασιν «Πυθίας».

* *

Πολὺς λόγος γίνεται κατ' αὐτὰς περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ καταλληλοτέρου ὀπλισμοῦ τῶν ἐννενηκοντα χιλιάδων ἀνδρῶν, οὓς ὑπόσχεται ἡμῶν ἡ ἔκθεσις τῆς Κυβερνήσεως; καὶ ἄλλοι μὲν θέλουσι νὰ ὀπλίσωμεν αὐτοὺς διὰ Σασεπῶ, ἄλλοι διὰ βελονωτῶν καὶ ἕτεροι δι' ὀπλων Μυλωνᾶ. Δὲν λείπουσιν ὅμως καὶ φρόνιμοι ἄνθρωποι γνωμοδοτοῦντες ὅτι εἰς τὴν παρούσαν ἡμῶν κατάστασιν ἀρμυδιώτατος ὀπλισμὸς εἶναι εὐθαλεῖς κλάδοι ἐλαίας.

* *

Ὁ «Πολίτης» τὸ «Μέλλον» καὶ τινες ἄλλοι αὐτοῦ συνάδελφοι συνηγοροῦσιν ἐνθέρμως ὑπὲρ τῆς συγκαλέσεως τῆς Βουλῆς; ἡμεῖς πολλὴ φοβοῦμεθα ὅτι συνερχόμενοι σήμερον οἱ κ. κ. βουλευταί, ἵνα φροντίσωσι περὶ τῆς προπαρασκευῆς τοῦ ἔθνους ἐκ τῶν ἐνότων, θέλουσιν ὁμοιάζει διακοσίους μαγείρους μὴ ἔχοντας τί νὰ μαγειρεύσωσι.

* *

Τελικὸν συμπέρασμα ἐπιστολῆς ἐκ Μεσολογγίου ἦν ἔκρινεν ἀξίαν καταχωρίσεως ἀντὶ κυρίου ἄρθρου ὁ «Πολίτης» εἶναι τὸ ἐξῆς «Εὐκολώτατον εἶναι νὰ ἔχωμεν ἐντὸς δύο μηνῶν ἑτοιμὸν στρατὸν ἐκ πεντήκοντα χιλιάδων ἀνδρῶν καὶ πεντήκοντα χιλιάδες Ἑλληνες ἀδύνατον εἶναι νὰ νικηθῶσιν ὑπὸ οἰουδῆποτε ἀριθμοῦ ἀλλοφύλων». Τὴν περικοπὴν ταύτην παρεθέσαμεν ἵνα ἀποδείξωμεν τὸ μάταιον τῆς δαπάνης πρὸς ἐξοπλισμὸν τῶν ἐννενηκοντα χιλιάδων τῆς ὑπουργικῆς ἐκθέσεως, ἀφοῦ πεντήκοντα μόνον ἀρκοῦσι πρὸς κατάκτησιν τῆς αἰκουμένης.

ΘΕΟΤΟΓΜΕΗΣ.